

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF

(COM(2022) 677 final — 2022/0396 (COD))

(2023/C 228/16)

Ordfører: **István KOMORÓCZKI**

Medordfører: **Panagiotis GKOFAS**

Anmodning om udtalelse	Europa-Parlamentet, 13.3.2023 Rådet, 8.3.2023
Retsgrundlag	Artikel 114 og 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø
Vedtaget i sektionen	13.4.2023
Vedtaget på plenarforsamlingen	27.4.2023
Plenarforsamling nr.	578
Resultat af afstemningen	
(for/imod/hverken for eller imod)	153/0/1

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Mængden af affald, der kommer fra emballage, bliver ved med at stige verden over og er yderst skadelig for vores sundhed, liv, økonomier og for kloden, hvis det ikke håndteres korrekt. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) glæder sig derfor over dette initiativ og opfordrer Kommissionen til at tage hånd om spørgsmål vedrørende emballage, emballageaffald og emballagepolitikker på en koordineret måde og harmonisere reglerne i hele EU.

1.2. Der er behov for evidensbaserede politiske foranstaltninger for at sikre det bedste resultat ud fra et miljømæssigt synspunkt. Udfordringerne i forbindelse med klimaforandringerne giver Europa mulighed for at opbygge et bæredygtigt og fremtidsorienteret industrigrundlag. EØSU anbefaler, at alle kommende politiske initiativer baseres på videnskabelig dokumentation og på en god forståelse af deres reelle indvirkning på miljøet. Det er strategisk nyttigt at støtte brugen af livscyklusvurderinger som et redskab til at gennemgå produkters miljøpåvirkning gennem hele deres livscyklus.

1.3. EØSU støtter de igangværende bestræbelser på at reducere mængden af emballageaffald, da dette har en yderst negativ indvirkning på miljøet. Samtidig beklager udvalget, at forslaget ikke omfatter en grundig analyse af de forventede konsekvenser for miljøet, menneskers sundhed og de økonomiske aktører. Emballage spiller en central rolle med hensyn til at sikre fødevarernes kvalitet og sørge for, at de er sikre og ikke skader menneskers sundhed. Set i det perspektiv bør man tage hånd om miljøbeskyttelse såvel som forbrugernes sikkerhed i det nye regelsæt.

1.4. EØSU understreger, at genbrug og genpåfyldning langt fra er de bedste valg set ud fra et klima- og miljømæssigt synspunkt. Transportafstande, der er lange i forhold til, hvis der foretages lokal indsamling og genanvendelse, giver øget logistik, hvilket vil medføre negative konsekvenser. Rengøring af genopfyldelige flasker eller genanvendeligt service øger energiforbruget, emissionerne og vandforbruget. EØSU beklager her endnu en gang manglen på en egentlig konsekvensanalyse.

1.5. De økonomiske konsekvenser vil tydeligvis afhænge af den nøjagtige ordlyd i de påtænkte delegerede retsakter, som først skal vedtages inden for fem år, efter at forordningen er blevet vedtaget. Den blotte omstændighed, at reglerne konkrete parametre først vil blive kendt efter vedtagelsen af den foreslåede forordning, skaber enorm usikkerhed for virksomhederne og udgør en alvorlig risiko for investerings- og innovationscyklussen.

1.6. Udvalget opfordrer alle relevante interessenter såsom arbejdsmarkedets parter, økonomiske aktører, arbejdstagere, forbrugere, forbrugerbeskyttelsesorganisationer, miljøorganisationer og den europæiske interessentplatform for cirkulær økonomi til at involvere sig i gennemførelsen af den nye lovgivning. En gennemførelse af de ajourførte regler i de nationale lovgivninger bør ikke pålægge SMV'er unødvendige administrative eller driftsmæssige byrder. I den forbindelse er det vigtigt at sikre, at fristerne for gennemførelse og ikrafttræden er rimelige. EØSU påpeger, at forordningen erstatter den rolle, der blev fastlagt for genanvendelse i pakken om cirkulær økonomi. Det sker med artikel 26, som finder direkte anvendelse på alle økonomiske aktører, hvad enten det er miljømæssigt effektivt eller ej, i kombination med en tvungen begrænsning af brug af emballage, uanset om dette vil medføre en sundhedsrisiko eller føre til en forringelse af miljøet.

1.7. Når det drejer sig om kriterierne for »genanvendelse i større målestok«, foreslår EØSU at øge den procentdel af emballageaffaldet, der skal genanvendes i større målestok (indsamlet, sorteret og genanvendt emballage i EU's medlemsstater). Disse processer bør ikke kun omfatte 75 %, men 90 % af EU's befolkning og samtidig omfatte mindst to tredjedele af EU's medlemsstater inden 2030, hvis der skal opnås en effektiv gennemførelse. EØSU glæder sig også over indførelsen af ydeevneklasser for genanvendelighed og udfasningen af den dårligst præsterende emballage i ydeevneklasse E inden 2030.

1.8. EØSU anbefaler, at der kun påtænkes og anvendes obligatoriske mål for genanvendt indhold for specifikke emballagematerialer, når dette kan føre til øget brug af genanvendte materialer (f.eks. plast). Hvad angår stålemballage, ville obligatoriske mål for genanvendt indhold være skadelige og kunne føre til forstyrrelser i markedet for stålskrot. Derudover bør kriterierne for emballagens genanvendelighed omfatte krav til design med henblik på genanvendelse, særligt indsamling, effektiv sortering og materialets evne til at blive genanvendt flere gange. Endvidere bør alle foreslåede affaldsreduktionsmål i forordningen angives pr. materialetype (materialespecifikke mål) under hensyntagen til deres særlige karakteristika og genanvendelsesprocenter.

1.9. EØSU sætter også spørgsmålstegn ved, hvor effektivt et fast mål på 15 % er, da dette diskriminerer forbrugere fra lande, som har en relativt lav produktion af emballageaffald pr. indbygger. Ifølge statistikken er produktionen af emballageaffald i lande med et højere forbrug op til tre gange højere end i lande med et lavt forbrug. Alligevel forventes alle lande uden undtagelse at reducere mængden af emballage pr. forbruger med 15 %. Dette mål burde hellere beregnes på grundlag af antallet af indbyggere, den økonomiske aktivitet, den industrielle produktion og indbyggernes indkomst.

1.10. EØSU opfordrer til anvendelse og håndhævelse af beskyttelses- og støtteordninger (almen uddannelse, videreuddannelse, kollektive overenskomstforhandlinger, kompensationsordninger og overførsel til andre industrier), når det gælder arbejdstagere, der er ansat i industrier under omstilling, og som snart vil blive berørt af gennemførelsen af den reviderede forordning og være nødt til at flytte til andre industrier.

1.11. EØSU opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte strategier for udvikling af deres reparationsbrancher og reparationsværksteder ved at skabe incitamenter til at investere i reparationsmaskiner, sænke prisen på reservedele og skabe synergier på tværs af sektorer.

1.12. Emballageindustrien er en industri i hastig udvikling, der omfatter mange arbejdspladser. Det er derfor bydende nødvendigt at gennemføre konsekvensanalyser og hele tiden overvåge de nye regler i medlemsstaterne nøje, både centralt og på lokalt plan, da sådanne analyser er afgørende for at kunne vurdere indvirkningen på den økonomiske levedygtighed, arbejdspladserne og den miljømæssige bæredygtighed.

1.13. Kommissionen opfordres til at vedtage en særligt skræddersyet ramme for evaluering, overvågning og sammenligning af emballagestrategier for forskellige produkter. Med henblik på at mindske mængden af emballageaffald bør det faktiske behov for emballage evalueres med jævne mellemrum, og optimerede løsninger bør tages op til fornyet overvejelse. Med hensyn til de velfungerende nationale pantsystemer er det afgørende at finde måder, hvorpå de nye EU-stregkoder og de eksisterende nationale stregkoder kan fortsætte og fungere parallelt.

1.14. Forbrugerne bør inddrages i og tilskyndes til at genbruge, returnere eller genanvende emballagemateriale på en optimal måde gennem positive og negative kompensationsmekanismer. Forbrugerne vil spille en vigtig rolle i returpantssystemet med hensyn til genbrug og genpåfyldning, og EØSU opfordrer til, at der iværksættes oplysnings- og uddannelseskampagner, hvilket vil sætte forbrugerne i stand til bedre at se og forstå den rolle, de selv spiller.

1.15. EØSU opfordrer Rådet og Europa-Parlamentet til at arbejde tæt sammen med de lokale og regionale myndigheder og de økonomiske aktører for at finde frem til de bedste måder, hvorpå mærkningssystemet kan gennemføres i praksis.

1.16. Affaldets kvalitet og mængde er afgørende for dets genanvendelsespotentiale. EØSU opfordrer medlemsstaterne til at vurdere de miljømæssige og økonomiske konsekvenser af de nødvendige affaldshåndteringsaktiviteter i planlægningsfasen.

1.17. For så vidt angår lovgivningsprincipper, blander man i forordningen en norm, som påvirker de enkelte økonomiske aktører direkte, med et direktiv, som omhandler rammemål for medlemsstaterne. Det bør derfor opdeles i to retsakter. For det første et direktiv, der fastsætter mål for medlemsstaterne med hensyn til forvaltning af emballage og emballageaffald. For det andet en forordning om grundlæggende krav til emballage og krav til emballagens genanvendelighed og til mærkningen af den.

1.18. Med hensyn til affaldsreduktion anbefaler EØSU, at revisionen af lovgivningen om emballage og emballageaffald ledsages af en revision af deponeringsdirektivet (Rådets direktiv 1999/31/EF ⁽¹⁾) med det formål at mindske mængden af deponeret affald.

2. Baggrund og grundlag

Behovet for hele tiden at tage højde for emballagens konsekvenser for miljøet

2.1. På verdensplan er det meste emballage engangsemballage, som enten smides væk eller genanvendes i stedet for at blive genbrugt. Miljømyndighederne i store industrilande anslår, at hen ved halvdelen af alt fast kommunalt affald består af fødevarer og materialer, der anvendes i fødevaremballage ⁽²⁾.

2.2. På grund af spildet af værdifulde ressourcer og den forurening, der forårsages af dette forbrugs- og bortskaffelsessystem, er vores sundhed, miljøet, bæredygtigheden og det globale klima alle i alvorlig fare.

2.3. Det er derfor afgørende, at Kommissionen sammen med alle relevante interessenter regelmæssigt overvåger emballageaffaldet og indsamlingen, håndteringen og genbruget heraf.

2.4. Industrier under omstilling samt ansatte og ejere af mindre virksomheder i visse sektorer, som er i søgelyset, forventes at stå over for alvorlige vanskeligheder og tab af indkomst eller arbejdspladser på grund af et fald i den samlede omsætning som følge af substitutionseffekten. Sociale beskyttelsesordninger og omskolingsinitiativer kan mindske denne virkning.

2.5. Ligeledes kan nogle regioner, som er afhængige af visse emballageteknologier og en vis industriproduktion, opleve tab af arbejdspladser og migration fra både højt specialiserede og mindre specialiserede arbejdstagere på kort sigt. Der er stærkt brug for skræddersyede politikker på lokalt plan, hvis man skal undgå hjerneflugt og affolkning af landdistrikter og industriområder.

2.6. Det er afgørende at overvåge virkningen af lovgivningens gennemførelse ved hjælp af en permanent evalueringsmekanisme med henblik på at gennemgå de enkelte landes resultater, udveksle bedste praksis og foreslå revision af forskellige parametre. Der bør tages højde for potentielle opgraderinger af industriernes teknologiske evne til at genbruge og genanvende bestemte materialer (f.eks. bionedbrydelig plast) med særligt fokus på folkesundheden og de langsigtede miljøpåvirkninger.

Værktøjer støttet af Kommissionen til håndtering af spørgsmål vedrørende emballage og emballagematerialer

2.7. Kommissionen beskriver i sit forslag til forordning de vigtige roller, som digitalisering og bæredygtighed spiller med hensyn til at reducere mængden af emballage og emballageaffald. Det er vigtigt at tilpasse disse aspekter til hinanden, da de er afgørende for at nå målene i den grønne pagt og øge Europas modstandsdygtighed, fremtidige velstand og bæredygtighed.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

⁽²⁾ <https://foodprint.org/issues/the-environmental-impact-of-food-packaging/>.

Naturressourcer og energiressourcer, der anvendes til emballage — problemer og løsninger

2.8. Moderne fødevareemballage — som er et af de vigtigste anvendelsesformål for emballagematerialer — er en måde, hvorpå man kan gøre fødevarer pålidelige, hygiejniske, langtidsholdbare og sikre. De fleste fødevareemballager er dog stadig engangsprodukter og kan ikke genanvendes fuldt ud, hvis de ikke adskilles ordentligt fra andre materialedele og indsamles, fordi de enten er tilsmudset af fødevarer, er for små eller har flere lag.

2.9. Hver enkelt emballagetype kræver en lang række ressourcer, herunder energi, vand, kemikalier, råolie, mineraler, træ og tekstiler. Derudover medfører produktionen af emballage ofte spildevand og slam, der indeholder skadelige kemikalier, samt udledning af drivhusgasser, tungmetaller og partikler til luften.

2.10. En lang række menneskeskabte og syntetiske materialer, herunder keramiske materialer, glas, metal, papir, karton, pap, voks, træ og i stigende grad plast, anvendes til at skabe moderne fødevareemballage. Det meste af denne emballage er fremstillet af glas, stiv plast, papir og karton. Selv om visse nyere typer plast produceres af majs og andre plantematerialer, fremstilles langt det meste stadig af råolie og indeholder tilsætningsstoffer såsom polymerer.

2.11. Det er altafgørende, at Kommissionen i forslaget fastsætter et obligatorisk biobaseret minimumsindhold på mindst 60 % for komposterbar emballage. Karton er ofte beklædt med plast, som ikke er synlig, og mange forskellige former for emballage mærkes med tekst under anvendelse af tryksværte.

2.12. Den øgede brug af forskellige former for emballage kan sammen med lave genbrugs- og genanvendelsesrater hindre skabelsen af en kulstoffattig cirkulær økonomi i EU.

2.13. Efter EØSU's opfattelse er komposterbar emballage, som er sikker, hvad angår kontakt med fødevarer, den bedst egnede løsning og spiller en central rolle i at sikre, at mere emballage er bionedbrydeligt. Denne form for emballage mindsker også mængden af ikkebionedbrydelig plast, som ellers forurener komposten.

3. Plastemballage

3.1. FN har kaldt plastforureningen i havene for »en katastrofe for planeten«, hovedsageligt på grund af mængden af fødevareemballage fremstillet af plast, der har fundet vej ud i floderne⁽³⁾. Dette giver anledning til bekymring for alle akvatiske arter.

3.2. Medlemsstaterne vil være nødt til at overveje en ny tilgang til plast, der tager udgangspunkt i den cirkulære økonomi. De kan fremme udviklingen af cirkulære emballagealternativer ved at vælge andre materialer eller særlige polymermaterialer for at sikre en langt bedre genanvendelighed. Når plast ikke kan genanvendes, bør det anvendes til produktion af biobrændstoffer.

4. Vedvarende materialer, genanvendelsesdata og problemer med genopfyldningsmål for alkoholflasker

4.1. Forskellige fødevareemballagematerialer har forskellige karakteristika og egenskaber, hvilket påvirker deres genanvendelighed. Materialer som aluminium, glas og stål betragtes som vedvarende materialer, hvilket betyder, at de udviser minimal nedbrydning i driftslevetiden og kan genanvendes i det uendelige uden at miste deres kvalitet eller iboende materialeegenskaber.

4.2. Interessen for vedvarende materialer er vokset betydeligt sideløbende med tankegangen om en cirkulær økonomi. Sådanne materialer bør anerkendes behørigt i fremtidig lovgivning, og fremtidige politikker bør effektivt støtte genanvendelsen af dem.

4.3. Emballage fremstillet af fibre og andre naturlige materialer kan understøtte vækst, der er afkoblet fra ressourceforbruget. Denne type emballage er fremstillet af vedvarende materialer, samtidig med at den er holdbar, attraktiv, genanvendelig og biologisk nedbrydelig. Nylige undersøgelser har vist, at fiberemballage kan genanvendes mere end 25 gange, hvilket gør det til et væsentligt element i den cirkulære økonomi.

⁽³⁾ <https://www.newscientist.com/article/mg25333710-100-pollution-is-the-forgotten-global-crisis-and-we-need-to-tackle-it-now/>.

4.4. Genanvendelsesprocenten for glasemballage i EU nåede i 2020 op på 76 %⁽⁴⁾ med plads til forbedringer i indsamlingsordningerne og sorteringen i nogle medlemsstater. I 2017 var tallene 95 % i Sverige, 88,4 % i Tyskland, 78 % i Italien og 61 % i Frankrig⁽⁵⁾.

4.5. I forslaget fastsættes der obligatoriske mål for genbrug og genopfyldning af alkoholflasker. Centrale økonomiske aktører er imidlertid af den faste overbevisning, at disse mål kan medføre betydelige udfordringer, både hvad angår forsyning og risici for folkesundheden, da flaskerne normalt også anvendes af forbrugerne til andre praktiske formål. Dette obligatoriske genbrug kan måske skabe problemer, bl.a. på grund af infektion som følge af udvikling af patogener og bakterier mm.

5. Forurening af vand og jord med fødevareemballage

5.1. Når emballage, og navnlig plastemballage, bortskaffes på lossepladser, sker der, ud over at jorden og miljøet forurenes i helt uacceptabelt omfang, det at kemikalierne fra materialerne såsom tryksværte og farver fra mærkningen siver ned i grundvandet og jorden.

5.2. Plastaffald ender særlig ofte i klodens mest fjerntliggende regioner og bringer menneskers og fugles liv i fare og truer livet i havet. Plastforureningen i havene er blevet så slem, at FN's formand for havanliggendet har kaldt det en global krise.

5.3. Havforurening er blot en af de negative virkninger, som plast har på økosystemet. Ifølge ét studie kasseres en tredjedel af al plast og ender i vandveje eller i jorden. Andre studier tyder på, at mængden af mikroplastforurening i jordbunden på verdensplan er mellem 4 og 23 gange værre end mængden af mikroplastforurening i vores have.

5.4. Mikroplast i jorden vil have en negativ indvirkning på jordbundne dyr (f.eks. regnormes) adfærd og dermed sprede sygdomme og forårsage andre skadelige virkninger. Der er også fundet mikroplast hos nyfødte børn. Når plast, der er ved at blive nedbrudt, befinder sig i jorden eller i vandvejene, optager det desuden skadelige stoffer, eksempelvis pesticider som DDT.

6. Forurening af luft og have med fødevareemballage

6.1. Fødevareemballageaffald, som ikke kan komposteres eller genanvendes, ender ofte på lossepladser og udleder luftemissioner i form af bl.a. drivhusgasser. Lossepladser frigiver methan, ammoniak og hydrogensulfid. Forbrændingsanlæg udleder til gengæld kviksølv, bly, hydrogenchlorid, svovldioxid, dinitrogenoxid, partikler og dioxiner, som er de farligste stoffer.

6.2. De fleste kaffebægre og -låg, kaffepuder, styrofoambeholdere, plastflasker og -kapsler, plastfilm, six-pack-holdere og indkøbsposer af plast er beregnet til engangsbrug. Hvis de ikke genanvendes, tilstopper de imidlertid vores vandveje, hvor dyrene fejlagtigt tror, der er tale om føde, eller bliver viklet ind i dem.

6.3. Al den plast, der flyder rundt i havene, er utrolig skadelig for dyrene. Ifølge Ocean Conservancy⁽⁶⁾ er der blevet fundet plast i 59 % af havfugle som albatrosser og pelikaner, i 100 % af havskildpaddearterne og i mere end 25 % af de fisk, der er udtaget prøver af på markeder for fisk og skaldyr.

6.4. Milliarder af kilo plast bestående af billioner af små plaststykker hvirvler rundt i havene og føres med strømmen, men kun ca. 5 % af denne plastmasse er synlig på overfladen. Resten flyder rundt dybere nede i vandet eller er faldet ned på havbunden.

6.5. Det er efter EØSU's mening afgørende at tilskynde til organisk genanvendelse af fødevareaffald og komposterbart fødevareemballageaffald, også i betragtning af at separat indsamling med henblik på organisk genanvendelse af fødevareaffald vil være obligatorisk fra den 31. december 2023. Affald fra husdyr såsom husdyrgødning og gylle giver mulighed for at producere organisk gødning, biogas eller biometan.

⁽⁴⁾ <https://www.statista.com/statistics/1258851/glass-recycling-rate-in-europe/>.

⁽⁵⁾ https://feve.org/glass_recycling_stats_2018/.

⁽⁶⁾ <https://oceanconservancy.org/about/>.

7. Generelle bemærkninger

7.1. EØSU støtter Kommissionens ambition om at revidere kravene til emballage og emballageaffald med henblik på at begrænse mængden, størrelsen og vægten af emballage på EU's indre marked, forhindre produktion af overflødigt emballageaffald, støtte genanvendelse af høj kvalitet og øge genanvendeligheden og genbruget af emballage.

7.2. En revision af lovgivningen om emballage og emballageaffald bør altid være i fuld overensstemmelse med de overordnede mål i den europæiske grønne pagt (klimaneutralitet, bæredygtig anvendelse af naturressourcer og miljøbeskyttelse) og bør være i tråd med lovgivning i tilknytning hertil såsom handlingsplanen for den cirkulære økonomi, affaldsrammedirektivet, direktivet om engangsplast, direktivet om miljøvenligt design og EU-lovgivningen om materialer, der kommer i kontakt med fødevarer.

7.3. EØSU understreger, at der er behov for strenge kriterier for genanvendelighed af emballage. Emballage bør betragtes som genanvendelig, når emballagen kan genanvendes flere gange i et permanent materialekredsløb, og ikke blot hvis designkriterierne er opfyldt, og materialerne indsamles og sorteres separat uden kontaminering.

7.4. Efter EØSU's opfattelse bør de procentvise kriterier for emballage, der skal genanvendes i større målestok, suppleres af et kvantitativt krav, som omfatter et tilstrækkeligt antal EU-medlemsstater.

7.5. Udvalget støtter indførelsen af ydeevneklasser for genanvendelighed baseret på kriterierne for »design til genanvendelse« for emballagekategorier. EØSU glæder sig over harmoniseringen vedrørende alle materialer og håber, at emballage, der tildeles en ydeevneklasse E, vil blive udfaset inden 2030.

7.6. I 2020 nåede den gennemsnitlige genanvendelsesprocent for EU som helhed op på 85,5 % for stålemballage, 74 % for glasemballage og 82 % for papiremballage. De cirkulære materialekredsløb for disse materialer er relativt effektive. Vedtagelsen af et mål for genanvendt indhold, når det f.eks. gælder stålemballage, kan imidlertid destabilisere og fragmentere markedet for sekundære råstoffer/skrot og have en negativ virkning på miljøet. Obligatoriske mål for genanvendt indhold bør kun gælde specifikke emballagegrupper og -materialer, når vedtagelsen af sådanne mål kan føre til markedsforbedringer og øget anvendelse af genanvendte materialer (f.eks. plast).

7.7. EØSU understreger, at der bør tages hensyn til forskellige emballagematerialers markedsandele af den samlede mængde af medlemsstaternes emballageaffald, når potentialet for affaldsreduktion skal evalueres. Der bør fastsættes reduktionsmål for hvert enkelt emballagemateriale (plast, papir, jernholdige metaller, aluminium osv.), idet der tages hensyn til udviklingen i genanvendelsesprocenterne over tid, for at sikre lige konkurrencevilkår og forhindre, at visse emballagematerialer uden grund erstattes af alternativer med lav genanvendelighed.

7.8. EU's medlemsstater bør tilskyndes effektivt til at støtte nye investeringer i infrastruktur og genanvendelsesteknologier samt i forskning og udvikling.

7.9. Efter EØSU's opfattelse bør revisionen af direktivet om emballage og emballageaffald også ledsages af en revision af deponeringsdirektivet for at reducere deponeringen af emballageaffald på lossepladser. En reduktion af den mængde affald, der ender på lossepladser, vil være i tråd med EU's tilsagn om at genanvende affald og reducere affaldsmængden.

7.10. Den reviderede forordning skal respektere og håndhæve princippet om materialeneutralitet, dvs. at der skal være mulighed for at vælge emballagemateriale, efter hvor egnet det pågældende materiale er til et specifikt formål, dets tekniske og strukturelle egenskaber og dets overordnede miljøprofil.

8. Særlige bemærkninger

8.1. Ud over den foreslåede lovgivning, herunder reglerne om mærkning, kommunikation, indsamling, sortering og genanvendelse, mener EØSU, at medlemsstaterne bør overveje at indføre restriktioner med hensyn til produktionen af emballagemateriale, eventuelt suppleret med skatte- og afgiftsmæssige instrumenter for at leve op til fristerne i den grønne pagt.

8.2. EØSU foreslår, at EU og medlemsstaterne med alle tilgængelige midler støtter genanvendelighed og genbrug af emballage, enten ved at der skabes positive incitamenter til at bruge genanvendelige eller vedvarende materialealternativer eller ved at afskrække fra brug af emballagematerialer med lav genanvendelighed.

- 8.3. Økonomiske aktører, der er en del af denne vigtige sektor, og som har et stort ansvar for arbejdstagerne og deres arbejdspladser, bør støttes økonomisk af medlemsstaterne i omstillingsprocessen.
- 8.4. Der bør fastlægges klare nationale og internationale politikker for at identificere de affaldsproducenter, hvis affald transporteres til andre medlemsstater.
- 8.5. Medlemsstaterne bør tilskynde interessenterne til at udvikle nye idéer til emballage og korrekt mærkning for at opfylde målene i den grønne pagt og undgå svig i forbindelse med originale europæiske produkter.
- 8.6. Kommunernes rolle i forbindelse med affaldsindsamling og affaldshåndtering bør defineres klart, så man undgår alt for mange forskellige affaldshåndteringsprocedurer og -infrastrukturer.

Bruxelles, den 27. april 2023.

Oliver RÖPKE
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
